

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

7. De B. V. diuinissimis desiderijs accelerationis promissi Saluatoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

Deus filium erat missurus in mundum, iuxta tot Prophetarum vaticinia, multiplicarint, intenderintque pristina sua desideria, praesertim cum clare prospicerent. 1. miserabiles tot saeculis iam continuatas animarum ruinas. 2. tot fusas iustorum lachrymas, vota, desideria. 3. tantam Dei ad misericordiam humano generi exhibendam, propensionem. 4. impletas prophetias de tempore aduenturi Salvatoris. 5. insuper iam accinctum filium Dei ad inchoandum opus redemptionis humanae. Quomodo sua cum SS. PP. suspirijs vota coniunxerint, Deoque obtulerint, quanto gaudio obtantum pieratis sacramentum iam iam complendum exultarint, quas gratias tantae Dei benignitati retulerint? Gratitude, zelus gloriae Dei & salutis animarum..

VII. *De Beatae Virginis diuinissimis desiderijs accelerationis promissi Salvatoris.*

I. **C**onsidera quo pacto B. Virgo ab initio vsus rationis in ea peculiari priuilegio accelerati, quam primum diuina reuelatione, & peculiari illustratione

tionē didicit diuinissimum promissi
Patribus Messiae mysterium, eiusq; iam
complendi instare tempus ab æterno
decretum, & à Prophetis prænuncia-
tum, continuò cœperit trahere cate-
nam illam auream sanctorum desideri-
orum, quibus Filius Dei volebat de cœ-
lo in terram trahi, induciq; ad accele-
randum suum aduentum: & quidem eò
fortius, quò erat innocentia præemi-
nentior, sanctitate excelsior, gratia ple-
nior, Deo gratior suprà omnes puras
creaturas, quæ indè cœpit, vbi alij San-
cti consummârunt, cuius fundamenta
in montibus sanctis, cui in primo instā-
ti conceptionis copia omnium gratia-
rum tantò collata est sublimior præ om-
nibus creaturis, quantò eminentius
præ illis & nomen, & munus matris
Dei esset hæreditura. Quantò iam
tum in tantilla ætatula humilitatis, a-
moris, deuotionis affectu optabat esse
vel minima pedissequa magnæ matris
Dei futuræ? quàm beatam se censebat, si
digna haberetur oculis cernere promif-
sum Salvatorem, illiusq; seruitio se
totam consecrare? quàm & tu beatum
te censes, si illuminatos mentis ocu-
los haberes, cui talis obtigit gratia ag-
noscendi, redamandi, omniq; genere
obse-

obsequiorum demerendi Verbum incarnatum?

II. Considera, quomodo hæc sancta desideria, hos pios sensus affectusque humilitatis, gratitudinis, amoris, oblationis sui ipsius ad omnem eius nutum, & obsequium frequentârit rota vita usque ad instans tempus incarnationis, maximè tot annis in templo, in quotidianis suis rerum diuinarum contemplationibus, in sacrarum scripturarum lectionibus, manè, vesperi, aliasque interdium & noctu frequentissimè. Quoties pia sanctorum Patriarcharum, & Prophetarum suspiria iterârit? quoties pristina sua vota, vt liceret sibi vel infimam mediastinam esse benedictæ matris futuræ Saluatoris, deuotissimè renouârit, præsertim post votum perpetuæ virginitatis editum, quo expedior esse posset ad omne eius obsequium? quoties admirabunda & spiritu exultabunda diuinam misericordiam magnificârit, & gratias demississimo corde egerit pro tam inæstimabili beneficio humano generi à tot sæculis promisso, tot vaticinijs prædicto, iam tandem re ipsa exhibendo? Eisdem & tu affectus renoua, vnitosque B. Virginis affectibus Deo repræsenta.

III.

III. Cōsidera qua ratione B. Virgo, sub
 instans ipsum tēpus incarnādi Verbi ab
 æterno præfinitū, ex peculiari illustrati-
 one instinctuque Spiritūs Sancti clarè
 cognoscens iam iam adesse tēpus illud à
 tot sæculis expectatū, quo tantum im-
 pleretur mysteriū, nouo rursus feruore
 solita sua desideria frequētārit, consue-
 tosq; humilitatis, gratitudinis, amoris,
 resignationis, zeli gloriæ Dei affectus
 eò perfectius exercuerit, quò maiores
 interim de die in diem in sanctitate &
 gratia habituali fecerat progressus, &
 quo vberiora superabundāris gratiæ a-
 ctualis auxilia promeruerat: ac proindè
 aureā illā diuinorum desideriorum ca-
 tenā illa vna fortius traxerit, quam om-
 nes iusti & sancti à cōdito mundo, simul
 huc vsq; sumpti traxerant; tandēque ad
 se è cælo attraxerit Filium Dei vltimis
 illis suis inflāmatissimis desiderijs, qui-
 bus (dum forsā aut illud Isaia vaticini-
 um: *Ecce virgo concipiet & pariet,* vel simi-
 le aliud attentā mente ruminaret, aut
 peculiari alio vberioris illabentis gra-
 tiæ impetu se moueri sentiret) solito
 vehementius exardescens, humillimè,
 deuotissimè, resignatissimèq; æternum
 Patrem exorauit, vt ob infinitam mise-
 ricordiam suam recordatus pacti cum
 Patri;

Isa. 7.

Patribus initi, dignaretur misereri generis humani miserè pessum euntis, & mittere promissum Messiam, seque in minimam, si placeret, benedictæ matris illius eligendæ assumere ancillulam. O quam grata Sanctissimæ Trinitati tanta mentis demissio, gratitudo, amor, resignatio, zelus diuinæ gloriæ & salutis animarum, quorum actibus, seu affectibus frequentatis voluit Verbum æternum è sinu Patris trahi in uterum Virginis? Et tu hos frequenta, quibus tanta potest breui acquiri gratia.

3. Hebdomadæ
Aduentus.

Dominica III. Aduentus.

De missione duorum discipulorum Iohannis ad Christum. Matth 11.

I. Meditatio.

I. Iohannes per duos discipulos ad Christum missos quærit: Tu es qui venturus es, an alium expectamus? non quod dubitet an is verus sit Messias, sed vt discipulos suos, quos breui deserturus erat, ad fidem in Christum per conspecta miracula ab eo facta pertraheret, ex zelo gloriæ Christi, & salutis illo-